

Onsdagen den 8 juni 2011

43. Europaparlamentet anser att god styrning inom kreditvärderingsinstitutet är av avgörande betydelse för att garantera kreditbetyg av hög kvalitet, och uppmanar kreditvärderingsinstitutet att vara transparenta angående sina styrningssystem.

Ansvarsskyldighet, allmänt och civilrättsligt ansvar

44. Europaparlamentet betonar att Esma är ansvarig för genomförandet och kontrollen av kreditvärderingsinstitutets efterlevnad av förordning (EG) nr 1060/2009. Parlamentet anser att om externa kreditbetyg uppfyller rättsligt föreskrivna syften bör de inte betraktas som rena utlåanden, och att kreditvärderingsinstitutet bör hållas ansvariga för en konsekvent tillämpning av de metoder som deras kreditbetyg bygger på. Parlamentet rekommenderar därför att kreditvärderingsinstitutets civilrättsliga ansvar i fall av grov oaktsamhet eller försummelse fastställs på ett konsekvent sätt på EU-nivå och att kommissionen bör fastställa hur ett sådant civilrättsligt ansvar kan införas i medlemsstaternas civilrättsliga lagstiftning.

45. Europaparlamentet påpekar att det slutliga ansvaret för investeringsbeslut ligger hos marknadsaktören, dvs. kapitalförvaltaren, finansinstitutet eller den avancerade investeraren. Parlamentet konstaterar att ansvarsskyldigheten också kommer att stärkas ytterligare genom det centrala arkiv (Cerep) som inrättas genom förordningen om kreditvärderingsinstitut (CRA 1) och som offentliggör information i standardiserad form om kreditvärderingsresultat när det gäller kreditbetyg som utfärdats av kreditvärderingsinstitut som är registrerade inom EU, vilket ger investerarna möjlighet att göra sina egna bedömningar av vissa kreditvärderingsinstitut och därmed öka pressen på dem att skaffa sig ett gott rykte. Parlamentet påpekar att investerarna bör ha en effektiv riskhanteringskapacitet som omfattas av lämplig tillsyn från administrationen.

46. Europaparlamentet föreslår att varje registrerat kreditvärderingsinstitut ska göra en årlig genomgång för att bedöma sina tidigare kreditvärderingsresultat och sammanställa dessa uppgifter i en redovisningsrapport avsedd för tillsynsorganet. Parlamentet föreslår att Esma regelbundet ska göra stickprovskontroller av redovisningsrapporterna för att garantera en hög kvalitet på kreditbetygen.

*

* *

47. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Garanti för oberoende konsekvensbedömningar

P7_TA(2011)0259

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2011 om garanti för oberoende konsekvensbedömningar (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som trädde i kraft den 1 december 2009,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 oktober 2010 om smart lagstiftning i Europeiska unionen (KOM(2010)0543),
- med beaktande av sin resolution av den 9 september 2010 med titeln "Bättre lagstiftning – kommissionens femtonde årsrapport i enlighet med artikel 9 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna" ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0311.

Onsdagen den 8 juni 2011

- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 med titeln "Bättre lagstiftning 2006 i enlighet med artikel 9 i protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna" ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 4 september 2007 med titeln "Bättre lagstiftning 2005: tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna – 13:e årsrapporten" ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 juli 2007 med titeln "Minskning av administrativa kostnader orsakade av lagstiftning" ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 maj 2006 med titeln "Bättre lagstiftning 2004: tillämpning av subsidiaritetsprincipen – tolfte årsrapporten" ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 april 2004 med titeln "Granskning av gemenskapsbestämmelsernas konsekvenser och samrådsförfarandena" ⁽⁵⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2003 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om bättre lagstiftning,
- med beaktande av den interinstitutionella gemensamma strategi för konsekvensbedömningar som antogs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i november 2005,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2010,
- med beaktande av resultaten av den studie om konsekvensbedömningar i EU-medlemsstaterna som beställts av Europaparlamentet,
- med beaktande av kommissionens riktlinjer av den 15 januari 2009 för konsekvensbedömningar och bilagorna till dessa (SEK(2009)0092),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 juni 2002 om konsekvensanalys (KOM(2002)0276),
- med beaktande av ramavtalet av den 20 oktober 2010 mellan Europaparlamentet och kommissionen,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 oktober 2010 med titeln "En integrerad industripolitik för en globaliserad tid – Med konkurrenskraft och hållbar utveckling i centrum" (KOM(2010)0614),
- med beaktande av konsekvensbedömningsnämndens rapport av den 24 januari 2011 för år 2010 (SEK(2011)0126),
- med beaktande av skrivelsen av den 16 november 2010 från ordföranden för utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män till föredraganden om de erfarenheter som gjorts i samband med en konsekvensbedömning av följderna av en förlängning av mammaledigheten till 20 veckor,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0159/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 16.

⁽²⁾ EUT C 187 E, 24.7.2008, s. 67.

⁽³⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 124.

⁽⁴⁾ EUT C 297 E, 7.12.2006, s. 128.

⁽⁵⁾ EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 146.

Onsdagen den 8 juni 2011

- A. Konsekvensbedömningar utgör en systematisk utvärdering av de förväntade följderna av lagstiftning.
- B. Att införa en ram av bestämmelser som är insynsvänliga, tydliga, effektiva och av hög kvalitet bör vara ett prioriterat mål för Europeiska unionens politik.
- C. Konsekvensbedömningar bidrar positivt till den allmänna kvalitetsförbättringen av unionslagstiftningen för att få till stånd en bättre lagstiftning.
- D. De problem som uppstår i samband med införlivandet och tillämpningen av gällande unionslagstiftning beror bland annat på illa utformade lagtexter, och alla europeiska lagstiftande organ har här ett viktigt ansvar.
- E. Lissabonfördraget innehåller övergripande bestämmelser om sociala frågor och miljöskydd (artiklarna 9 och 11 i EUF-fördraget) som måste beaktas vid fastställandet och genomförandet av unionens politik och dess övriga verksamhet och som förutsätter en djuplodande analys av de sociala och miljörelaterade konsekvenserna av all lagstiftning som föreslås.
- F. Konsekvensbedömningar kan bidra till en bättre bedömning av sociala, ekonomiska, miljörelaterade och hälsomässiga följder samt förenligheten med de grundläggande rättigheterna i samband med antagandet av ny lagstiftning liksom vid förenklningar och omarbetningar av befintlig lagstiftning, och de kan därigenom bidra till mindre byråkrati och säkerställa att EU för en konsekvent politik i syfte att nå de övergripande mål som Europeiska rådet har fastställt.
- G. Kommissionen betraktar konsekvensbedömningsnämnden som oberoende, trots att den lyder under kommissionens ordförande, består av höga tjänstemän från flera generaldirektorat och har den biträdande generalsekreteraren som ordförande. Detta leder till ensidig information och innebär att den neutralitet som krävs inte respekteras.
- H. Europaparlamentet har upprepade gånger uttalat sitt stöd för oberoende konsekvensbedömningar i Europeiska unionen.
- I. De konsekvensbedömningar som kommissionen genomför är av ojämn kvalitet och tjänar i många fall till att rättfärdiga ett lagstiftningsförslag snarare än till att objektivt väga fakta.
- J. Konsekvensbedömningar kan utnyttjas till att skapa onödiga byråkratiska hinder för den vidare utvecklingen eller ikraftträdandet av EU:s lagstiftning och politik.
- K. Europaparlamentet, rådet och kommissionen gjorde i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2003, i den interinstitutionella gemensamma strategin för konsekvensbedömningar från november 2005 och i ramavtalet av den 20 oktober 2010 mellan parlamentet och kommissionen ett åtagande att utforma ett program för bättre lagstiftning, och denna resolution innehåller konkreta förslag på hur konsekvensbedömningarna kan förbättras.
- L. Kommissionen har tagit ett nytt grepp om industripolitiken, där alla politiska förslag med betydande följder för ekonomin noggrant bör analyseras med hänsyn till hur de påverkar konkurrenskraften.

Onsdagen den 8 juni 2011

Allmänna krav på konsekvensbedömningar på EU-nivå

1. Europaparlamentet betonar att konsekvensbedömningar är ett viktigt hjälpmedel för smart och bättre lagstiftning under hela den politiska processen som EU:s lagstiftare bör använda sig av i större utsträckning, så att de ekonomiska, sociala, miljörelaterade och hälsomässiga följderna av olika politiska alternativ bättre kan bedömas och likaså hur de inverkar på medborgarnas grundläggande rättigheter, varvid en kostnadsnyttoanalys utgör ett av kriterierna.
2. Europaparlamentet välkomnar meddelandet om smart lagstiftning och framhåller att konsekvensbedömningar bör spela en central roll under hela den politiska processen, från utformning till genomförande, efterlevnad, utvärdering och översyn av lagstiftningen. Parlamentet framhåller vikten av välgrundat och välinformerat beslutsfattande vid utformningen av lagstiftningsförslag, eftersom detta kan ge både bättre resultat och ett snabbare lagstiftningsförfarande.
3. Europaparlamentet betonar att grundliga konsekvensbedömningar är en förutsättning för högkvalitativ lagstiftning och korrekt införlivande, tillämpning och efterlevnad.
4. Europaparlamentet understryker att konsekvensbedömningar aldrig kan ersätta den politiska dialogen och lagstiftarnas demokratiska beslutsprocess, utan endast syftar till att förbereda faktaunderlaget inför ett politiskt beslut.
5. Europaparlamentet framhåller att konsekvensbedömningar måste göras på ett tidigt stadium i utformningen av politiken. Parlamentet betonar att de bör vara helt oberoende och alltid grunda sig på objektiva och välunderbyggda analyser av de eventuella konsekvenserna.
6. Europaparlamentet betonar att medlagstiftarna, i enlighet med det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning, åtagit sig att genomföra konsekvensbedömningar när de anser att så är lämpligt och nödvändigt för lagstiftningsprocessen, innan några innehållsliga ändringar görs.
7. Europaparlamentet anser det är nödvändigt att engagera sakkunniga utifrån – från alla politikområden – och samtliga berörda grupper i arbetet med konsekvensbedömningarna, så att oberoendet och objektiviteten garanteras. Parlamentet betonar i detta sammanhang den grundläggande skillnaden mellan offentliga samråd och oberoende konsekvensbedömningar. Det slutliga resultatet och kontrollen av konsekvensbedömningarnas metoder och kvalitet bör vara EU-institutionernas ansvar så att man säkerställer att de genomförs enligt samma höga standarder.
8. Europaparlamentet efterlyser största möjliga öppenhet när konsekvensbedömningarna utarbetas, och anser att man i ett tidigt skede bör offentliggöra utförliga färdplaner för lagstiftningsförslag för att garantera lika tillgång till lagstiftningsförfarandet för alla berörda parter. Kommissionens nuvarande samrådsperiod bör därför också förlängas till 12 veckor.
9. Europaparlamentet anser att konsekvensbedömningar av projekt eller lagstiftning som finansieras av offentliga administrationer eller företag som är beroende av dessa administrationer inte ska kunna godkännas av de berörda offentliga administrationerna.
10. Europaparlamentet anser att konsekvensbedömningar måste förhandsgranskas noggrant av medlemsstaterna i syfte att bedöma lagstiftningsförslagets konsekvenser för nationell lagstiftning och offentliga åtgärder. Parlamentet anser också att man bör göra mer omfattande utvärderingar i efterhand och ytterligare överväga att införa obligatoriska jämförelsetabeller för att se till att unionslagstiftningen har genomförts korrekt i medlemsstaterna och har uppfyllt sitt syfte.
11. Europaparlamentet anser att konsekvensbedömningar är ett lämpligt instrument för att kontrollera relevansen i kommissionens förslag, särskilt att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna respekteras, och för att tydligare förklara för medlagstiftarna och medborgarna i allmänhet varför man valt en viss åtgärd.

Onsdagen den 8 juni 2011

12. Europaparlamentet understryker att de viktigaste elementen i en bra konsekvensbedömning är problembeskrivning, samråd med berörda parter, fastställande av de mål som ska uppnås och utarbetande av strategiska politiska alternativ.
13. Europaparlamentet anser att det är viktigt att nya lagstiftningsförslag åtföljs av en konsekvensbedömning. Parlamentet påpekar att detta, i lämpliga fall, kan gälla även såväl förenklingar och omarbetningar av unionslagstiftningen som delegerade akter och genomförandeakter i enlighet med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.
14. Europaparlamentet betraktar konsekvensbedömningar som "levande dokument" som utgör en del av lagstiftningsprocessen. Det är viktigt att garantera tillräcklig flexibilitet så att ytterligare konsekvensbedömningar kan genomföras under lagstiftningsprocessen.
15. Europaparlamentet begär att konsekvensbedömningarna i enlighet med principen om en integrerad strategi ska beakta ett flertal kriterier – och inte bara kostnadsnyttoanalysen – så att lagstiftaren får en så fullständig bild som möjligt. Parlamentet framhåller i detta sammanhang de ekonomiska, sociala och miljörelaterade aspekterna i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2003 och den gemensamma strategin från 2005, vilka bör sammanföras i en gemensam bedömning. Parlamentet understryker i detta avseende behovet av att säkerställa konsekvens mellan EU:s politik och dess verksamhet med beaktande av samtliga unionens mål och i enlighet med den princip om tilldelade befogenheter som anges i artikel 7 i EUF-fördraget.
16. Europaparlamentet föreslår att det alltid bör göras en kostnadsnyttoanalys inom ramen för konsekvensbedömningarna, dvs. en kontroll av kostnadseffektiviteten hos samtliga program och åtgärder som påverkar utgifterna, samt en undersökning av hur små och medelstora företag eventuellt påverkas. Parlamentet begär i detta sammanhang att man konsekvent ska utnyttja de test för små och medelstora företag som fastställs i småföretagsakten från 2008. I varje rättsakt som medför bördor för små och medelstora företag bör det finnas en noggrann utvärdering av den befintliga lagstiftningen i syfte att minska den sammantagna regleringsbördan för små och medelstora företag.
17. Europaparlamentet begär att alla nya politiska förslag med avsevärda konsekvenser för industrins konkurrenskraft ska bli föremål för en djuplodande analys inom ramen för konsekvensbedömningen. Parlamentet begär dessutom att man ska göra en bedömning i efterhand av hur unionslagstiftningen påverkar den europeiska ekonomins konkurrenskraft. Parlamentet konstaterar att kommissionen aviserade ett sådant tillvägagångssätt i sitt meddelande om industripolitik för en globaliserad tid.
18. Europaparlamentet betonar att man måste dra lärdomar av dels efterhandsutvärderingen av befintlig lagstiftning, dels en analys av relevant rättspraxis från EU-domstolen, och föra en lämplig diskussion om de strategiska valmöjligheterna inom ett visst politikområde innan ny lagstiftning föreslås.
19. Europaparlamentet föreslår att konsekvensbedömningarna på europeisk nivå också ska undersöka det europeiska mervärdet i form av vilka kostnadsbesparingar som uppnås genom en europeisk lösning och/eller vilka merkostnader som tillkommer för medlemsstaterna om det inte finns någon europeisk lösning.
20. Europaparlamentet anser att man i konsekvensbedömningarna bör ta hänsyn till konsekvenserna för EU:s ekonomiska partnerskap samt följderna av att välja en specifik europeisk standard i stället för en internationell standard.
21. Europaparlamentet understryker att konsekvensbedömningarna fullt ut måste beakta de alternativ som lagstiftaren har tillgång till och att de alltid bör omfatta en seriös analys av det alternativ som innebär att man inte agerar.

Onsdagen den 8 juni 2011

22. Europaparlamentet betonar att konsekvensbedömningar inte får leda till mer byråkrati och onödiga förseningar i lagstiftningsprocessen. Konsekvensbedömningar måste emellertid få ta den tid som krävs för att ge ett tillförlitligt resultat. Parlamentet framhåller också i detta sammanhang att konsekvensbedömningarna inte bör missbrukas som ett sätt att förhindra att önskade rättsregler införs. Parlamentet begär därför att tekniska och administrativa förutsättningar skapas för att konsekvensbedömningarna ska kunna genomföras snabbt och i god tid, exempelvis genom instrument som ramavtal, snabbare anbudsinfordringar och optimalt utnyttjande av befintliga resurser.

23. Europaparlamentet begär, i enlighet med idén om utbyte av bästa metoder, att man tar vara på de erfarenheter som gjorts i andra länder där man sedan länge genomför konsekvensbedömningar, så att man ytterligare kan förbättra konsekvensbedömningarna på EU-nivå.

24. Europaparlamentet begär att konsekvensbedömningarna ska hållas aktuella genom hela lagstiftningsprocessen så att man tar hänsyn till förändringar som uppstår under processen.

25. Europaparlamentet betonar att konsekvensbedömningarna bör göras innan lagstiftningstexten antas (ex ante) och även i efterhand (ex post). Parlamentet påminner om att detta är viktigt för att man bättre ska kunna bedöma om målsättningarna med en lag verkligen uppfyllts och i vad mån en rättsakt bör ändras eller bibehållas. Parlamentet betonar dock att efterhandsutvärderingen aldrig bör ersätta kommissionens uppgift att i egenskap av fördragets väktare effektivt och i god tid övervaka medlemsstaternas tillämpning av unionslagstiftningen.

26. Europaparlamentet betonar att kommissionen bär det främsta ansvaret för att låta sina förslag bli föremål för konsekvensbedömningar av hög kvalitet när den utövar sin initiativrätt i enlighet med fördraget.

Möjligheter till förbättringar på kommissionsnivå

27. Europaparlamentet medger att kommissionen har höjt kvaliteten på sina konsekvensbedömningar de senaste åren men understryker att det fortfarande finns ett behov av förbättringar.

28. Europaparlamentet framhåller i detta sammanhang kommissionens konsekvensbedömningsnämnd (Impact Assessment Board (IAB)), som inrättades 2006 och som har ansvaret för utvecklingen av kommissionens konsekvensbedömningar.

29. Europaparlamentet betonar att medlemmarna i IAB bara formellt är oberoende eftersom de närvarande utses av kommissionens ordförande och måste följa dennes anvisningar och att det därför inte är fråga om ett fullständigt oberoende. Parlamentet begär därför att medlemmarna i IAB ska kontrolleras av Europaparlamentet och rådet innan de utses och att de inte längre ska omfattas av kommissionsordförandens anvisningar. Parlamentet anser att IAB och de sakkunniga bör agera på offentligt uppdrag med största möjliga insyn så att deras oberoende kan kontrolleras i praktiken.

30. Europaparlamentet anser även att såväl sakkunniga från alla politiska områden som samtliga berörda grupper involveras i IAB:s arbete. Parlamentet begär att dessa sakkunniga inte ska hämtas från kommissionen och att de inte ska omfattas av anvisningar.

31. Europaparlamentet begär att parlamentet och särskilt de relevanta utskotten på området ska involveras tidigt och i stor utsträckning under hela konsekvensbedömningsprocessen samt i IAB:s arbete, exempelvis genom informations- och interimrapporter. Vid framläggande av lagstiftningsförslag uppmanas kommissionen att förse parlamentet och rådet med sammanfattningar på två till fyra sidor innehållande den fullständiga konsekvensbedömningen och i relevanta fall skälen till att man inte gjort någon konsekvensbedömning, i syfte att kontrollera att alla relevanta frågor behandlas utan att detta hotar bedömningens oberoende genom att påverka den faktiska bedömningen.

Onsdagen den 8 juni 2011

32. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i samband med konsekvensbedömningen även bör samråda med medlemsstaterna, eftersom dessa sedan måste införliva direktiven med nationell lagstiftning och de nationella myndigheterna i regel vet bäst hur lagstiftningen kommer att fungera i praktiken.
33. Europaparlamentet understryker att smart lagstiftning baserad på fullständiga och objektiva konsekvensbedömningar förblir ett gemensamt ansvar för EU:s institutioner, och att kommissionen därför också måste beakta de synpunkter som inkommer från Europaparlamentet, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och medlemsstaterna.
34. Europaparlamentet konstaterar att en extern kontroll alltid måste göras av de preliminära resultaten innan konsekvensbedömningen slutligen antas. Parlamentet begär att kontrollutlåtandet ska vara offentligt.
35. Europaparlamentet noterar revisionsrättens kritik att kommissionen ibland påbörjar lagstiftningsinitiativ trots att konsekvensbedömningen ännu inte är avslutad. Parlamentet noterar vidare kritiken att alla politiska alternativ kanske inte ägnas samma uppmärksamhet. Parlamentet betonar att alla politiska alternativ måste beaktas fullt ut i samband med konsekvensbedömningen.
36. Europaparlamentet kräver ökad insyn genom offentliggörande av alla sakkunniga och andra berörda som deltagit i konsekvensbedömningen och deras förklaringar om ekonomiska intressen.
37. Europaparlamentet påpekar med hänsyn till de offentliga samråden att intresseorganisationer tidigt måste informeras om planerade samråd. Parlamentet påpekar vidare att intresseorganisationerna inom ramen för offentliga samråd också bör ges möjlighet att kommentera konsekvensbedömningarna och att detta bör ske i god tid innan det aktuella förslaget från kommissionen offentliggörs.
38. Europaparlamentet begär att det uppgiftsmaterial som kommissionen använder ska vara tillförlitligt och jämförbart.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina konsekvensbedömningar systematiskt granska lagförslagens inverkan på det administrativa arbetet och alltid tydligt ange vilka av de övervägda alternativen som i störst utsträckning minskar de administrativa bördorna respektive i minst utsträckning skapar nya sådana bördor.
40. Europaparlamentet påpekar att det inte är en hjälp att presentera resultaten av konsekvensbedömningen samtidigt som lagstiftningsförslaget eftersom det ger intrycket att konsekvensbedömningen i första hand tjänar till att rättfärdiga kommissionens förslag. Parlamentet begär därför att handlingar ska offentliggöras tidigt i varje skede i lagstiftningsprocessen och bland annat att kommissionens slutgiltiga konsekvensbedömning, godkänd av IAB, ska offentliggöras innan det interna remissförfarandet inleds.
41. Europaparlamentet föreslår att kommissionen offentliggör alla sina slutförda konsekvensbedömningar i en särskild publikationsserie så att man lätt kan hänvisa till dem och så att allmänheten lätt kan få tag på dem på en särskild webbplats.
42. Europaparlamentet begär att antagna rättsakter ska utvärderas i efterhand av kommissionen. Parlamentet upprepar icke desto mindre att efterhandsutvärderingen aldrig bör ersätta kommissionens ovan nämnda uppgift att övervaka medlemsstaternas tillämpning av unionslagstiftningen.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna utförliga kommentarer om de konsekvensbedömningar som gjorts av parlamentet.

Onsdagen den 8 juni 2011

Möjligheter till förbättringar på parlamentsnivå

44. Europaparlamentet uppmanar sina utskott att mer konsekvent utnyttja det redan tillgängliga instrument som parlamentets egna konsekvensbedömningar utgör. Parlamentet påminner om att det finns en särskild budgetpost för genomförande av konsekvensbedömningar. Parlamentet anser att parlamentets egna konsekvensbedömningar är särskilt nödvändiga när betydande förändringar av det ursprungliga förslaget har gjorts.

45. Europaparlamentet påminner vidare om att konsekvensbedömningar inte nödvändigtvis måste göras inom ramen för en tidskrävande studie utan även kan genomföras i form av begränsade undersökningar, seminarier och expertutfrågningar.

46. Europaparlamentet anser att parlamentet i sina lagstiftningsresolutioner systematiskt bör införa ett standardbeaktandedokument genom vilket man hänvisar till beaktandet av alla konsekvensbedömningar som gjorts av EU-institutionerna på de områden som är av relevans för lagstiftningen i fråga.

47. Europaparlamentet påpekar att parlamentet och dess utskott redan i dag har tillgång till mekanismer för en granskning av kommissionens konsekvensbedömningar. Parlamentet anser att kommissionens framläggande av konsekvensbedömningar för de behöriga utskotten skulle vara ett värdefullt tillägg till parlamentets granskningsuppdrag. Parlamentet påpekar att denna granskning även kan ske genom kompletterande konsekvensbedömningar, mer detaljerade analyser, granskning av kommissionens konsekvensbedömningar med hjälp av sakkunniga utifrån samt särskilda sammanträden med oberoende sakkunniga. Parlamentet framhåller i detta sammanhang att arbetet inom parlamentets utredningsavdelningar bör utvecklas på ett konsekvent sätt.

48. Europaparlamentet understryker att parlamentets konsekvensbedömningar bör ses som en motvikt till kommissionens konsekvensbedömningar.

49. Europaparlamentet begär att parlamentet och i synnerhet utskotten systematiskt och så tidigt som möjligt ska granska kommissionens konsekvensbedömningar.

50. Europaparlamentet framhåller att beslutet om en egen konsekvensbedömning från parlamentets sida måste fattas i det relevanta utskottet under medverkan av föredraganden. Parlamentet föreslår att arbetsordningen ändras så att det räcker att en fjärdedel av utskottsledamöterna begär att en konsekvensbedömning görs.

51. Europaparlamentet uppmanar alla sina utskott att, innan de behandlar ett förslag till lagstiftning, föra en djuplodande diskussion med kommissionen om konsekvensbedömningen.

52. Europaparlamentet framhåller att även de konsekvensbedömningar som görs under parlamentets lagstiftningsprocess spelar en viktig roll. Parlamentet bör undersöka möjligheten till konsekvensbedömningar under varje steg i lagstiftningsprocessen i samband med omfattande ändringsförslag. Detta får dock inte leda till stora förseningar.

53. Europaparlamentet begär vidare att enskilda parlamentsledamöter ska ha möjlighet att begära mindre undersökningar för att få relevant information eller statistik för områden som omfattas av deras parlamentariska arbete. Parlamentet föreslår att sådana studier ska genomföras av Europaparlamentets bibliotek som ett tillägg till dess nuvarande uppgifter.

54. Europaparlamentet begär därför att parlamentet ska anta planer för att dess bibliotek ska kunna tillhandahålla ledamöterna denna tjänst. Parlamentet betonar att alla planer bör bygga på parlamentsbibliotekens bästa metoder, inbegripet medlemsstaternas parlamentsbibliotek, och att de bör genomföras i enlighet med stränga regler och i nära samarbete med de utskott som står för undersökningarna.

Onsdagen den 8 juni 2011

Inrättande av en oberoende struktur för konsekvensbedömningar inom Europaparlamentet, och framtidsutsikter

55. Europaparlamentet framhåller den betydelse som en gemensam mekanism för konsekvensbedömningar skulle få för kvaliteten och konsekvensen i parlamentets politiska arbete.

56. Europaparlamentet begär därför att det inrättas en integrerad konsekvensbedömningsprocess inom parlamentet, och föreslår i anslutning till detta att man utvecklar ett gemensamt förfarande för konsekvensbedömningar baserat på ett gemensamt system och en gemensam metod för samtliga utskott.

57. Europaparlamentet kräver att detta sker inom ramen för en oberoende struktur som utnyttjar parlamentets egna resurser, exempelvis genom att involvera biblioteket och utredningsavdelningarna, liksom externa sakkunniga, såsom utsända tjänstemän från nationella konsekvensbedömningsorgan, på ad hoc-basis för enskilda konsekvensbedömningar, och att denna struktur ska vara ansvarig inför Europaparlamentet genom en övervakande styrelse bestående av ledamöter.

58. Europaparlamentet begär att den administrativa infrastruktur som krävs inrättas i detta syfte och att detta görs genom att man utnyttjar de befintliga resurserna så att budgetneutraliteten hos all sådan infrastruktur garanteras.

59. Europaparlamentet framhåller att man på lång sikt bör överväga möjligheten för EU:s institutioner att göra gemensamma konsekvensbedömningar. Parlamentet påminner om att kommissionen redan i det interinstitutionella avtalet av den 16 december 2003 och den interinstitutionella gemensamma strategin för konsekvensbedömningar från november 2005 efterlyste en gemensam metod och ett gemensamt agerande i samband med EU-institutionernas konsekvensbedömningar.

60. Europaparlamentet beklagar att kommissionen för närvarande avvisar idén om att EU-institutionerna gemensamt ska gripa sig an konsekvensbedömningarna.

61. Europaparlamentet påpekar att rådet hittills knappt har utnyttjat konsekvensbedömningar som ett instrument. Parlamentet uppmanar därför rådet att i högre grad utnyttja konsekvensbedömningar – i linje med ovannämnda interinstitutionella gemensamma strategi för konsekvensbedömningar – för att förbättra kvaliteten på sitt bidrag till unionslagstiftningen. Parlamentet betonar att ansvaret för att det antas smart lagstiftning baserad på fullständiga och objektiva konsekvensbedömningar fortfarande delas av EU-institutionerna och medlemsstaterna.

*

* *

62. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Den yttre dimensionen av socialpolitiken, främjande av arbetsnormerna och de sociala normerna och de europeiska företagens sociala ansvar

P7_TA(2011)0260

Europaparlamentets resolution av den 8 juni 2011 om den yttre dimensionen av socialpolitiken, främjande av arbetsnormerna och de sociala normerna och de europeiska företagens sociala ansvar (2010/2205(INI))

(2012/C 380 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 2, 3, 6 och 21 i fördraget om Europeiska unionen,

— med beaktande av artiklarna 7, 9, 145–161, 206–209 och 215 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF),